

87. Visa.

Ej för långsamt.

O. Lindblad.

Hvar - för skall man tvin - ga mig att sjun - ga, Fast jag
Om jag kun - de, som jag vil - le sjun - ga, O, hvad

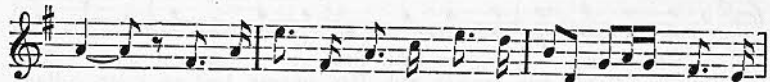
kan en li - ten vi - sa jag? Jag vill dan - sa hell - re med de
to - ner af en klar kri - stall! Om mitt hjär - ta lå - ge på min

un - ga He - la nat - ten till den lju - san dag. Stundom
tun - ga, Gladdes nå - gon af dess to - ners fall. Men nu

hän - der visst, då in - gen hör mig, Enk - la sän - gen kväller ur mitt
kommer sän - gen tyst och sak - ta Blott för mamma, hon är snäll än

bröst — Det är känslan då, som så för - för mig, Att jag
då Och får lyss - na, ack! jag bör mig ak - - ta, Att ej

vå - gar hö - ja upp min röst.
fler än hon får hö - - ra på.

O. Lindblad.